

Ha a részvénytársaság új részvények kibocsátásával kapcsolatban egyidejűleg a régi részvények névértékét a részvényjegyzők által befizetett összegből emeli fel, az ily rendeltetéssel befizetett teljes összeg alapulvételével kiszabott illetéken felül nem lehet külön illetéket követelni a régi részvények névértékének felemelése után is. (129. számú jogegységi megállapodás.) A kérdésben levő illeték jogilag a társasági szerződés utáni illetéknek minősül. Másrészt nyilvánvaló, hogy a részvények után befizetett összeg jogilag csupán a részvények névértéke erejéig tekinthető vagyoni betétnek — s csak ennyiben lesz a társasági szerződés tárgya, mert a részvénytulajdonos részesedési igényét kizárólag a részvényei névértékének az alaptőkéhez való aránya határozza meg.

Ezeket szem előtt tartva, ha a részvénytársaság az új részvények kibocsátásával kapcsolatban és egyidejűleg a régi részvények névértékét felemeli és terv szerint, vagyis a régi részvényesek és az új részvényjegyzők hozzájárulásával — a befizetés kifejezetten azzal a rendeltetéssel történik, hogy a befizetett összeg egy része a régi részvények névértékének felemelésére fordítandó — ez a részösszeg nem tekinthető a részvénytársaság vagyonába kerülő oly értéknek, mely felett az szabadon rendelkezhetnék, vagyis amelyet a társaság vagyonából számolnak át az alaptőkére, hanem olyanoknak, amelynek befizetése közvetlenül a régi részvények névértékének felemelésével szaporított alaptőkére történik.

Következésképpen az új részvények kibocsátása és a régi részvények névértékének felemelése oly egységes ügyletnek minősül, amely egységes értékalapon illetékezendő.

Az adóvallomás beadásának elhalasztása iránt benyújtott kérvény az ill. díjj. 14. tétel p) pontja alapján illetékköteles. (122. számú jogegységi megállapodás.) Az ill. díjj. 14. tételének p) pontja az adóvallomás beadásának elhalasztása iránt benyújtott kérvényt nem sorolja fel a bélyegmentesség kedvezményében részesülő beadványok között.

Ennek a tételnek a jegyzete pedig olyképp rendelkezik, hogy a p) betű alatt felsorolt beadványokban foglalt kérelmek, ha szorosan a vonatkozó törvényeken nem alapulnak, hanem ezekben valamely, a törvény szabályain kívül eső kedvezmény megadása kéretik, bélyegmentességben nem részesülnek.

Az adóvallomás beadásának elhalasztása iránt benyújtott kérvényt az ill. díjj. 14. tétel p) pontjának fentebb meghatározott negatív s a 14. tétel jegyzetének pozitív rendelkezése értelmében illetékmentes beadványnak tekinteni nem lehet.

Ugyanis a legújabb törvényalkotás úgy az alanyi, mint a tárgyi adókra nézve az adóbevallást teszi az adókimutatás alapjává s a bevallás beadására meghatározott határidőnek elmulasztását szigorú büntető szabályokkal (10 százalékos bírság, kétszeres vagyonadó, stb.) sújtja. Amidőn tehát az adózó fél az ilyen szigorú büntetőjogi szankcióval ellátott határidő elmulasztását kéri, ez reá nézve kivételes elbánást és kedvezményt jelent.

A katonai házassági járadék ajándékozása esetén úgy az ajándékozás, mint a bekebelezési illeték a lekötött évi járadék háromszoros összege után jár. (118. számú jogegységi megállapodás.) A katonai nősülési szabályzat szerint, az álláshoz illő életmód javítására szolgáló óvadékot nem a házasság tartamára, vagy valamelyik házastárs haláláig, hanem az óvadéki kötelek tartamára kell lekötni és biztosítani.

Az óvadéki kötelek tartama pedig az említett nősülési szabályzat 23. §-a értelmében a legteljesebb mértékben bizonytalan.

Az ill. díj. 57. tételének rendelkezései szerint az illeték alapjának megállapítására a bélyeg- és illetékszabályok 85—87. §-ának rendelkezései irányadók.

Ezek a szakaszok azonban csak arra az esetre rendelkeznek, ha az évjáradék életfogytig, vagy 10 évnél hosszabb vagy rövidebb, de meghatározott időre van kikötve.

Nem rendelkeznek azonban arra az esetre, ha a járadéki fizetési kötelezettség időtartama bizonytalan. Kétségtelen tehát, hogy ilyen esetben ezeknek a szakaszoknak alkalmazásáról szó nem lehet, hanem az illeték alapját a visszatérő szolgáltatások értékeléséről rendelkező 61. §. alapján kell meghatározni.

A 61. §. e) pontja szerint pedig bizonytalan időre terjedő szolgáltatásoknál az illeték alapjául az évi szolgáltatás háromszoros összege szolgál.

A bejegyzési illeték az ill. díj 57. tétel rendelkezése szerint a biztosított jog értékéhez képest jár. A biztosított jog értéke a fent kifejtettek szerint abban az esetben az évi járadék háromszoros összege lévén, a bejegyzési illetéket is csak ettől az összegtől lehet követelni.

Az okiratok megsemmisítése iránti eljárásban az 1920. évi XXIV. t.-e. 30. §-ának 4-ik bekezdése alapján járó illetéket a Pp. 749. §-ában említett kérvényben kell leróni. (120. számú jogegységi megállapodás.) Az 1920. évi XXIV. t.-e. 30. §-ának 4. bekezdése azt rendeli, hogy az okiratok megsemmisítése iránt indított eljárásban a határozati illetéket a megsemmisítés iránt benyújtott kérvényeken kell leróni.